

[Carl Petersen.]

større, korndyrkende landbrug har opnået en indtægtsfremgang som ikke mange andre her i landet.

For at undgå misforståelser skal jeg understrege, at de opnåede regnskabsresultater ikke alene skyldes stigende priser, men også god høst og især den betydelige indsats, der er gjort for at forbedre produktionen. Der er næppe mange udenfor landbruget, der er klar over, at vi i dag fremstiller det samme som før krigen med en væsentlig mindre indsats af arbejdskraft og importeret korn og foderstoffer. Dette påvirker naturligvis også driftsresultatet i gunstig retning.

Det springende punkt er imidlertid, om fordelene ved en mere effektiv produktion i det ene eller det andet erhverv udelukkende skal tilfalde erhvervene, eller om samfundet skal have sin del i form af lavere priser. Det sidste mener jeg er det rigtigste, og jeg tror også, at i dette tilfælde landbruget som helhed vil stå sig bedst ved at følge denne vej.

Landbrugsministeren har ved sin kornordning søgt at råde bod på nogle af de værste urimeligheder. Det skridt, der er taget, er imidlertid usædvanlig forsigtigt. Ministeren har ofte i anden egenskab udvist en helt anderledes dristighed. Denne dristighed burde han se at finde frem til igen, således at vi kan få skabt den ligelighed og samtidighed i indgrebene overfor vore økonomiske vanskeligheder, som er en forudsætning for en forsvarlig løsning. Jeg tror, at landbrugsministeren skulle skænke det forslag, som socialdemokratiet fremsatte under forhandlingerne i februar måned, mere opmærksomhed. Vort forslag er enklere, og det er jo ikke mere administration, vi trænger til i denne situation.

Jeg vil gerne tilsige mit partis medvirken til i et udvalg at drøfte disse forslag. Det resultat, vi kommer til, vil være afgørende for vor stilling til forslagenes endelige vedtagelse.

Kr. Kristensen: Det foreliggende forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52 tilsigter at sikre befolkningens forsyning med brødkorn i det kommende høstår.

Under hensyn til vor vanskelige valuta-

stilling og vanskelighederne ved at importere brødkorn er der indenfor mit parti fuld enighed om nødvendigheden af at sikre brødkorn i videst mulig udstrækning af landets høst. Under disse overvejelser har man drøftet de to veje, der kunne gås for at skabe denne sikring af brødkornet til rimelige priser.

Den første vej er forbud mod opfodring med brødkorn og en fastsættelse af maksimalpris på et rimeligt niveau. Denne vej er den, der griber mindst forstyrrende ind i de enkelte landbrugs drift og hele produktion, og vi er mange indenfor mit parti, der helst ville have klaret problemet på denne måde. Det vil også være ønskeligt at spare det store administrationsapparat, som en kornordning nu engang forvolder. Men vi erkender også, at maksimalprisvejen vanskeligt løser problemet, og at det vil blive vanskeligt at skaffe brødkorn frem ad den vej. Hertil kommer den store fristelse, der ligger i den store prisforskel, der måtte fremkomme mellem en rimelig maksimalpris og den langt højere verdensmarkedspris af i dag. Af disse grunde har vi ikke turdet fastholde en løsning ad den vej.

Den anden vej er udskrivningen, som det her foreliggende forslag bygger på. En udskrivning er ikke noget, vi med glæde går med til, tværtimod. Vi forlod den sidst med høståret 1948—49, og når man nu fra regeringens side møder med en ny kornlov med ret til udskrivning af det fornødne brødkorn, er det udelukkende i erkendelse af situationens alvor. Når man fra landbrugets side så nødtigt går med til en udskrivning, ligger det jo i, at det er en meget indgribende foranstaltning overfor landbruget. En udskrivning af korn er i sig selv et stærkt irritationsmoment, idet den berøver den enkelte landmand dispositionsretten over en del af hans kornavl, og dernæst kan det gå ud over en del af vor animalske produktion, navnlig vor flæskeproduktion, men også over hele vor landbrugseksport, som er så betydende for vort samfunds økonomiske trivsel. Mange landmænd har i de sidste år indskrænket kornarealet og øget grovfoderproduktionen og i særdeleshed rodfrugtavl. Det har atter givet muligheder for en større animalsk produktion, og derfor er vor landbrugseksport steget så stærkt i de sidste år, som